

og om ikke af andre Grunde nødes vi af denne til at tage Seen i en anden Haand med Hensyn til Voldbehandling. Naar vi komme til at behandle et Lovforslag som dette, er det naturligt, at den sædvanlige Talemaade: Klassepolitik kommer ind i Kampen. Og jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (S. K. Lauridsen) har en vis Glæde af at smide dette Ord „Klassepolitik“ ind i denne Sal, da han selv under Smørfagen fik det paa sin Talerken; saa er det jo en saare naturlig menneskelig Følelse, at man ved første givne Lejlighed smider det tilbage igen. Jeg kan saa godt forstaa det, jeg er i fuld Forstaaelse af den menneskelige Følelse, der ligger i at gøre det. Men jeg mener nu, at det ikke altid virker saa overdreven heldigt, naar man kommer med dette. Jeg syntes ikke om det, den Gang dette Ord blev kastet ind i Kampen sidste Aar, og jeg synes heller ikke om det i dette Øjeblik, da det nu kastes ind i Kampen. Jeg kan godt forstaa, at de Herrer fra socialdemokratisk Side kunne have Øst til at bruge det. Den Taler, som optraadte fra den Side (P. Holm) brugte imidlertid ikke selve Ordet, men Tanken laa jo i hans Ord. Jeg mener nemlig, at det er ganske naturligt, thi Socialdemokratiet ser nødvendig, at der kommer gode Forslag fra anden Side end deres — til Ophjælpning af Arbejdernes Naar her i Landet. Skulde man være saa heldig at bringe noget godt frem, ser de Herrer det ikke gerne — ikke fordi de jo ikke nok ville have noget gjort for Arbejderklassen; de have nemlig foruden deres egentlige socialdemokratiske Program ogsaa et Nutidsprogram, som gaar ud paa, at der skal gøres visse Ting ogsaa i Nutiden, hvor vi ikke have den socialistiske Stat. At Arbejdernes Naar paa forskellige Maader blive forbedrede, have de Herrer ikke noget imod, men de ville naturligvis have Eneret paa at indbringe de Forslag, der skulle forbedre Arbejderklassens Stilling her i Landet, og deres Sver gaar saa vidt, at de gribe Ting, som ikke i egentlig Forstand gavne Arbejderklassen, men som række videre ud og gaa ind paa Privatkapitalismens Omraade. Men naar man taler om Klassekamp, vil jeg sige, at der er et Ord, der staar for mig, og har staaet for mig i de to Dage, vi have forhandlet denne Sag, — det kom jærlig til at sætte sig fast i min Forstillingskreds i Gaar — det er et Ord, som ikke er meget yndet, men som det dog er ganske nyttigt at fremkomme med en Gang imellem — det er Kjøbenhavnerti. Det forekommer mig, at Behandlingen af denne Sag

har lugtet grumme meget af Kjøbenhavnerti Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) mente, at vi i dette Øjeblik skulde tænke os at behandle Sagerne, som om der var mange flere Kjøbenhavnerte Rigsdagsmænd, end der i Virkeligheden er, og takserede den Rigsdagsmand til 5 Stemmer og den til 4 Stemmer og den til 3 Stemmer for at faa nogle flere til at støtte denne Sag — efter dette vilde han nu selv ikke blive regnet for en hel Mand, saa man vilde ogsaa komme til at trække noget fra; naar han altsaa følte Trang til at regne med flere Kjøbenhavnerte Repræsentanter, end der er i Betragtning af, at de repræsententer saa store Tal af Vælgere, saa finder jeg netop deri en ikke saa ganske lille Antydning af dette Kjøbenhavnerti. Og jeg vil sige, at jeg ofte har lagt Mærke til, at Kjøbenhavn i vor Politik vejer meget mere, end det har været godt og heldigt. Jeg tror ikke, at Kjøbenhavn har noget synderligt at beklage sig over. Selv om Kjøbenhavnerne ikke have saa mange Repræsentanter, som de efter Folketallet kunne forlange at have, saa have de forskellige Forposter ude i Landet. Man kommer saa let til at tro om Kjøbenhavnerte Folk, at de ere ualmindelige dygtige, aldeles uundværlige, saa naar man ude i Landet skal have en rigtig dygtig Repræsentant, kommer man til at skrive til Kjøbenhavn efter ham. Men det er ikke altid, det har været heldigt. I den Sag, vi tidligere have haft for, og som satte Sindene saa stærkt i Bevægelse, tror jeg, Kjøbenhavnertiet skal Hovedet frem mere, end godt og heldigt var for dansk økonomisk Politik, og jeg tror ogsaa, at Kjøbenhavnertiet nu stiller Hovedet frem mere, end vi egentlig talt have godt af. Nu kan man regne med Olfbruget, som man vil, saa kan der kun være Tale om en Del, forøvrigt ret vel stillede Arbejdere i Kjøbenhavn, for hvem Forbruget af bjerst Olf kan spille en overvejende Rolle. Jeg vil ikke sige det, for at sige de Herrer noget ubehageligt, men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) talte om den Sved, der skulle erstattes med bjerst Olf, saa vil jeg indrømme, at naar han taler om Fyrbødere og Gasarbejdere, kan det være meget rigtig; men naar han taler om Mursvendene, saa kommer jeg rigtig nok i Tanker om det gamle Ord, at Murerstved er meget kostbar — den rinder meget sjælden. Derfor kunde det godt være, at han overdrev noget det Krav, som Mursvendene have til at faa erstatet Sveden, naar de staa paa Stillaadjet (Afskydelse af P. Holm). Sa det ærede Medlem nævnedes ogsaa Murerarbejdsmændene. Deres